

Επευφημίες και για τις δύο ομάδες

Υπό Άσλυ Σταρκ
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στη Νότιο Κορέα.

Η Τζέιν έφαγε μια τελευταία μπουκιά από τα ρυζομακάρονά της. Μμμμ. Νοστιμότητα! «Ας παίξουμε το Γιουτ Νόρι!» είπε ο θείος Τζι-Χο.

Ήταν εκείνη η εποχή του χρόνου ξανά! Η οικογένειά της εόρταζε το Τσούσεοκ, την κορεατική ημέρα των ευχαριστιών. Σήμερα η οικογένεια της Τζέιν είχε συγκεντρωθεί για να φάει πολύ φαγητό και να παίξουν μαζί το Γιουτ Νόρι. Το Γιουτ Νόρι ήταν το αγαπημένο παιχνίδι της Τζέιν.

Όλοι κάθισαν σε έναν κύκλο στο πάτωμα. Η Τζέιν κοιτούσε τριγύρω. Σε ποια ομάδα ήθελε να είναι; Πήγε να καθίσει δίπλα στον θείο Τζι-Χο. «Θέλω να είμαι στην ομάδα σου!» είπε. «Θα είμαστε οι μεγάλοι νικητές!»

Ο θείος Τζι-Χο γέλασε. «Με εσένα στην ομάδα μας, σίγουρα έχουμε μία καλή ευκαιρία!»

Η μαμά της Τζέιν έβαλε τον πίνακα παιχνιδιού στη μέση του κύκλου. Η Τζέιν την βοήθησε να ξεχωρίσει τα κομμάτια. Έδωσαν τα τέσσερα ξυλάκια στην ομάδα που θα ξεκινούσε πρώτη.

Η ξαδέλφη της Τζέιν, η Άνα, ξεκίνησε πρώτη. Πέταξε τα ξυλάκια στον αέρα. Ο τρόπος με τον οποίο προσγειώθηκαν τα ξυλάκια έδειξε πόσα βήματα θα μπορούσε να κάνει αυτή η ομάδα στον πίνακα παιχνιδιών. Και τα τέσσερα ξυλάκια ήταν στραμμένα προς τα κάτω, πράγμα που σήμαινε ότι η Άνα πήρε ένα Γιουτ! Μπόρεσε να μετακινήσει το πιόνι της ομάδας της προς τα εμπρός τέσσερις θέσεις και κέρδισε μία επιπλέον σειρά.

Αλλά η Άνα δεν ήταν στην ομάδα της Τζέιν.

Η Τζέιν κατσούφιασε.
Δεν ήθελε να κερδίσει
η άλλη ομάδα!

Η Τζέιν σταύρωσε τα χέρια της και κατσούφιασε. «Ηλπίζα ότι δεν θα είχε καλή ευκαιρία» ψιθύρισε στον θείο Τζι-Χο.

«Αναθάρρησε!» είπε ο θείος Τζι-Χο. «Το παιχνίδι μόλις ξεκίνησε». Της έδωσε ένα ενθαρρυντικό χαμόγελο.

Μετά τη δεύτερη σειρά της Άνας, η ομάδα της Τζέιν πέταξε τα ξυλάκια. Όμως δεν μπόρεσαν να μετακινήσουν τα πιόνια τους όσο η ομάδα της Άνας.

Με κάθε σειρά, τα μέλη της οικογένειας της Τζέιν ζητωκραύγαζαν και γελούσαν. Η Τζέιν παρακολουθούσε τα πιόνια του παιχνιδιού να κινούνται γύρω από τον πίνακα. Όλοι διασκέδαζαν.

Όλοι εκτός από την Τζέιν. Η ομάδα της ακόμα έχανε.

Τελικά ήταν η σειρά της Τζέιν. Έριξε τα ξυλάκια στον αέρα, αλλά μόνο ένα προσγειώθηκε δείχνοντας προς τα κάτω. Το πιόνι της ομάδας της έκανε μόνο ένα βήμα μπροστά.

Η Τζέιν σταύρωσε τα χέρια της. «Τα παρατάω!» φώναξε. «Ήθελα να κερδίσουμε».

Ξαφνικά, όλοι σώπασαν. Όταν κοίταξε ψηλά, η οικογένειά της την κοιτούσε. Φάνηκαν έκπληκτοι που ήταν τόσο θυμωμένη.

Το πρόσωπο της Τζέιν φαινόταν να καίει. Ένωσε άσχημα που δεν ήταν ευτυχισμένη για την οικογένειά της. Συνήθως δεν θύμωνε τόσο. Σηκώθηκε για να φύγει από τον κύκλο.

Ο θείος Τζι-Χο άπλωσε το χέρι του. «Δεν χρειάζεται να φύγεις» είπε. «Η νίκη δεν είναι το παν. Απλώς προσπάθησε να διασκεδάσεις».

«Εντάξει». Η Τζέιν κάθισε ξανά. Ήθελε να διασκεδάσει όπως όλοι οι άλλοι. Πήρε μια βαθιά ανάσα και παρακολουθούσε τον ξάδελφό της Μπεν να πετάει τα ξυλάκια.

«Ωραία ριζιά, Μπεν!» είπε ο θείος Τζι-Χο. Ακουγόταν ευτυχισμένος.

Η Τζέιν κοίταξε τον θείο Τζι-Χο με ορθάνοιχτα μάτια. Ζητωκραύγαζε για την άλλη ομάδα! Ίσως γι' αυτό να διασκέδαζε τόσο πολύ.

Καθώς ξεκίνησε η επόμενη σειρά, η Τζέιν αποφάσισε να χαρεί για όλους και στις δύο ομάδες. Ο θείος Τζι-Χο είχε δίκιο. Η νίκη δεν ήταν το παν. Ο Ιησούς θα μπορούσε να την βοηθήσει να είναι ευτυχισμένη για τα μέλη της οικογένειάς της ακόμα κι αν έχανε.

Όταν ήταν η σειρά της Άνας, η Τζέιν της χαμογέλασε. «Καλή τύχη! Το έχεις!»

Απέναντι από τον κύκλο, η Άνα χαμογέλασε. Η Τζέιν ένιωσε ζεστασιά μέσα της. Διασκέδαζε ήδη περισσότερο! ●

«Τόσα πολλά στη ζωή εξαρτώνται από τη συμπεριφορά μας. Ο τρόπος που επιλέγουμε να βλέπουμε τα πράγματα και να ανταποκρινόμαστε στους άλλους κάνει όλη τη διαφορά».

Πρόεδρος Τόμας Σ. Μόνσον, (1927-2018), «Ζώντας τη ζωή με αφθονία», Λιαχόνα, Ιαν 2012, 4.